

אכתקוים ארותי

... קראתי בהעולם הזה (1776) במדור המכתבים לעורך, מכתב בחתימת דן ק. המתלונן שנערה חיפאית סירבה לתת לו את השאנס להכיר אותו מכיון ששיטת ההיכרות לא היתה בנסיבות, מסגרת חברתית מסוימת. לצערי הרב, עלי לקבוע כי המצב הפך מדאיג מאד. עתה, כל בחורה שהחוטם שלה מורם במקצת, לא נאה לה כבר להכיר בחור מחוץ ל"מסגרת חברתית". שיפטיקו לבלבל את הקופסות.

"בצרפת, למשל, מקובל שגבר ייגש אל שולחן לידו יושבת בחורה — אם נראה לו שהיא סתם יושבת באפס מעשה, וזאת יכול כל גבר לקבוע — ויבקש ממנה רשות לשבת לידה. כאן זה בל יראה. בחור אשר ייגש אל שולחנה של נערה על-מנת להכירה, דינו אחד: כישלון מוחלט. ואין כאן שאלה של דם. אפשר לשמוע קבוצות נערים מתלבטות בבעייה "לגשת?"; אך כשנושאים סתם ככה, ברחוב, התוצאה היא שעל פי רוב היא כלל לא עונה. לכן הפך יחסו של נער אל נערה עוברת לעיניו למצב בו יכול הוא להתבטא כלפיה בזו הלשון: "עקומה, טיגופת, ועוד ביטויים שהנייר לא סובלם."

"ישנם, אמנם, מקומות ששם קיימת אפשרות להתלבש על נערות: בחוף-הים, בבריכה או במסיבות, אבל לגשת סתם אל נערה ברחוב, בבית-קפה, והכי פשוט — לצלצל בפעמון דלת-ביתה — זה ממש אטון. אין כמעט כל אפי שרות.

"בחור שלמרות הכל הולך לו, צריך שיהיה בעל תכונות כמעט נדירות: (1) גבוה; (2) יפה; (3) הרבה שכל. בקיצור — חתיך מושלם. ורק עכשיו מתחילה המערכה השנייה — "יש לך מכונית? איפה אתה עובד?"

"עכשיו אני שואל מה יעשו אלה שהם: (1) לא גבוהים; (2) לא יפים; (3) אין להם מכונית; (4) עובדים סתם באיזה מוסך או בבנק לאומי לישראל, ואינם יכולים לקחת את הנערה לכל איתם המקומות המבריקים. הרי נער גבון לא יבזבז 15 ל"י לערב כדי לזכות את הנערה בכוסית. "בכל זאת, ולמרות הכל, יש לי הצעה:

"לקבוע בית-קפה מסויים וידוע שיהפך למרכז היכרות. לשם יבואו קבוצות נערים לחוד ונערות לחוד, במטרה להכיר, וכן גם בודדים או בודדות; לא חשוב מי שמתחיל. יש לכם דם? אני אישית מוכן לתרום את חלקי מידי. ובכן, פעל!"

אלה שרוצים לכתוב אליו יכולים לפנות לשמעון, ת.ד. 16096 תל-אביב.

שלא נאמרו, לזה היודע למצוא את עיקרו של המכתב ברוחם הלבנים שבין השורות, המבין כי ישנם דברים אשר לא נאמרו ואף לא יאמרו לעולם, ובכל זאת קיימים. אני רוצה באחד שיכתוב למען הרושם. מכאלה כבר שבועתי דיי, אני רוצה עתה באחד אל-מוני אשר ידע כמוני כי לכתוב פירושו ל" צייר. ולא ציור בעלמא, אלא ציור של נש"מה, של כוח. של משהו בפנים, אשר אינו יכול לבוא בשום פנים ואופן לידי ביטוי בכתיבה.

"לא איכפת לי אם נשוי הוא או רחוק. אם יש לו חברה או שמה לא מצא לו אחת כלבבו, עדיין. אם ענינו כחולות, כתומות או שחורות, ואם נקודת-התחן היא על הלחי או על הסנטר ...

"לא רוצה שיבוא בטענות, אחר כך, ויגיד לי, לא אמרת...! אז אני דוקא כן אומרת: אינני מחפשת חבר, אלו אשר חשבו, אורטורטו, תפסנו מציאה — יכולים לחתך מראש על שליחת המכתב. חבל על הבול, אני לא מעוניינת. מובן?"

"באשר לעצמי, אני סתם צברית. אחת מגי רבות, מועמדת לסיים בשנה הבאה בית-ספר תיכון ולהשיג סוף-סוף חתיכת נייר המתיירת להורות על רמת-מה של אינטליגנציה — טיפשות! — ואשר התלום אודות האוניברסיטה עדיין רחוק ממני. אחת שמתה לספורט, אוהבת את ישראל הקטנה, אוהבת לילות חשוכים וערים, משום שהללו נוצרו לכתיבה, והמוכנה לאהוב אף דברים חדשים אשר יוכיחו את עצמם בעזרת מכתביך, האלמוני."

חתיכה ותמונה

אני מקהה ש(1182/45) לא נראה כמו שהוא נשמע. הוא בן שבע-עשרה (וחצי) ורוצה להכיר נערה כבת 16 מאזור תל-אביב, "שתהיה חתיכה ותשלח תמונה."

מועדון הבודדס

קיבלתי מכתב מצעיר בן 28, החושף בעייה כאובה מאד, לדעתו. ואשר אני בטוחה כי תמצאו בו עניין.

מרגלית פרויד: זה יראה לך אולי מוזר, אולם תודתך נגעה מאד לבי. זה המסתתר מאחורי השם ב.מ. מס. כ/ד/17: עוד מכתב אחד כזה, ואני פונה למשטרה.

כתוב, פירושו יצויר

(1182/44) מזכירה לי קצת את עצמי בגיל 15: — "אוהבת אני כנות, שפע של פרחים, הרווי טאגורה וקיי שוטי מיליו, ללכת יחפה, כשהשמש שוקעת, על שפת הים, ולחוש כיצד טובעות רגלי בים גרגרים והובים, חמימים... ראפילו להאזין לאל נא תאחרי לי שלום של יפה ירקוני ה" מתנגן באחד הבתים אישם.

"אוהבת אני לקרוא שעות על גבי שעות מכל הבא ליד ולכרסם תוך-כדיךך תפוחים שטרם בשלו די צרכם. או להדליק, בלילה, כשהכל ישנים, את המנורה הקטנה — זו שלידי מיטתי — ולכתוב כמה שורות משונות הנראות נפל-אות באותו רגע, אך טפשויות וחטויות-טעם למחרת.

"יודעת אני גם לשנוא, את אלביס פרסלי ודומיו. את הילי דות הטופפות בנעלי עקב, וגרב של ניילון מפארת את קסמיהן-רגליהן — או מריחת אודם הססגנית המתיימרת ל" סמל בגרות... וגם סנובים שונאת אני. אלה החושבים כי החיים מסתכמים בחתיכה נאה, ארנק תפוח ומכונית ממודל אחרון. סלחו לי אבל אלה אינם בשבילי. אני שונאת את כל אלה המנסים להיות את אשר אינם. הבורחים מפני עצם קיומם, ונחבאים תחת בלורית עצומה, אפודה בזהמיית ומק"טרת שכוו. את אלה המעמידים פנים, המזייפים את החיים. ושונאת אני אף את הספר הדווקאים בשל אמיתותו הנועלית והמפחידה.

"הייתי רוצה לכתוב לאחד היודע למצוא אף את המלים

מבצע הסטיפנדיות הראשון מסוגו במדינה בשיתוף עם בנק י.ל. פויכטונגר בע"מ

חברת, תסס"מ בע"מ מכריזה בזה על מבצע סטיפנדיות כדי לאפשר למשתתפים לרכוש מקצוץ או השכלה נוספת. מאות סטיפנדיות של 250 ל"י, 200 ל"י, 100 ל"י, 50 ל"י וסטיפנדיות פיוס של 25 ל"י, 10 ל"י תחולקנה הקיץ במסגרת מבצע הסטיפנדיות.

נוה תוכל לעשות בסטיפנדיה?

- ★ אולי אתה שואף להיות איש מדע? מנהל חשבונות? מהנדס? עורך-דין? ואין באפשרותך —
- ★ אולי אתה פשוט רוצה לסיים בית ספר ולהוריק אין כסף?
- ★ אולי רצונך ללמוד את מקצוע הנהג? המסגר? המכונאי? איש הרדיו? ואינך יכול —
- ★ אולי את רוצה ללמוד את מקצוע התופרת? הגנת? המורה? המלונאית? השרטטת ואינך יכול —
- ★ אולי אתה מעוניין עם סיום שרותך בצבא להשתלם במקצוע מסוים ואינך יכול —

הקיץ החם לפניך!

הנושקה הנפלא, תסס"מ אורייג'נל לפניך!

הסטיפנדיה לפניך!

תנאי ההשתתפות במבצע הסטיפנדיות

אסוף סדרת פקקים של, תסס"מ אורייג'נל בבקבוק הפרס המסומנים מ-1 עד 30 ושלה לביחיר, תסס"מ בע"מ, ת.ד. 559 ת.א. ציין השם המלא, הגיל, הכתובת והמקצוע. בדאר חזור תקבל תשרוה: פנקס תלושי, תסס"מ ושאלון אותו על-ך למלא. הסטיפנדיות של חב, תסס"מ בע"מ תוענקנה לזוכים באמצעות פנקסי חסכון של בנק י.ל. פויכטונגר בע"מ. ההשכלה היא הדרך להצלחה.

חדש ומיוחד - אשכולית תסס

שתו לרויה אשכולית תסס - משיב נפש מעניק פרס